

lenen tot het houden van een collecte. In een request uit 1741 ⁴⁷⁾ bepleitten zij de noodzaak van hun stap „uyt consideratie van de geringe revenues van de arme middelen, den aenwas van armoede en voorhene diertens van levensmiddelen” en „ter reddingh en soulaes van de arme ingesetenen, die dagelijks meer en meer haer toevlugt tot de arme middelen moeten nemen”. De burgemeesters en regeerders van Rotterdam gaven toestemming en in de verschillende kerken binnen het ambacht werd de collecte aangekondigd tegen 10 januari 1742: „werdende hierom de goede ingeseten en inwoonders op het tederste versogt om, in aenmerking van de jegenwoordige en aenstaende gevreesde noot en last, op het medelijdenste aengedaen te zijn met den dringenden noot der Hongerigen sonder broot en vervolgens ontrent hare arme medegezeten en inwoonders te oeffenen de pligt van een Christelijke handreyking, om alzoo langs die wegh den armen eenigsins tegemoet te komen; vooral werd dit op het aenminnigste versogt en ook verwagt van degenen, die bij God boven anderen gezegent zijn en welke zegeningen en bezittingen en behoudenis van dien zij aen Gods goedertierentheyd en magtige hand alleen schuldich zijn; versekert kunnende zijn dat een barmhertigh oordeel zal gaen over den genen, die barmhertigheyd gepleegt hebben, alzoo de Barmhertigheyd roemt tegen het oordeel. Een ijgelijk gedenke dan aen den Ellendige als off hij zelfs ellendig was en der Nooddruftige als hadde de Heere hem met nooddruft bezogt, en quijte zig alzoo van zijn pligt ontrent zijnen armen Evenmensch”.

Zonder uitwerking was deze publicatie niet en het college van collectanten, bestaande uit schout, ambachtsbewaarders, achtemannen, armmeesters, secretaris en bode, incasseerde 1036 gulden 3 stuiver, een bedrag, dat bij de later gehouden inzamelingen lang niet bereikt werd ⁴⁸⁾. Schout en Armmeesters richtten zich 's zondags daarop tot allen, die medegewerkt hadden tot het welslagen, „met de uysterste erkenenis en teffens op het gemoedelijkste wenschende dat het goede, dat zij daarmede hebben gedaen allezins en op alle wijze op haer en de haeren thuys komen, en zij zig mogen verheugen in die aengename aendoeningen, dat 't gene zij aen hare arme medemensch hebben gedaen, zij dat aen God hebben gedaen, wenschende dat tot vergelding van dien God zij haar loon en deel in eewigheyd”.

Met het houden van collecten kwam men al spoedig ook niet